

Van pup tot volwassen hond

Laatst geupdate op dinsdag 13 februari 2007

Van pup tot volwassen hond De periodes

0 tot 3 weken
groeien, eten en slapen

3 tot 8 weken
inprentingsperiode

8 tot 13 weken
socialisatieperiode

Inprentingsperiode

De inprentingsfase of de gevoelige periode is een periode waarin voor dier of mens juist bepaalde waarnemingen of ervaringen leerprocessen kunnen plaatsvinden. In deze periode moet de hond dus zoveel mogelijk mensen en kinderen zien (denk ook aan mensen in een rolstoel en mensen met een andere huidskleur. Maar ook als het kan kennismaken met andere dieren, blootgesteld worden aan verschillende geluiden en visuele waarnemingen. (Het zogenaamde huis, tuin en keuken gebeuren). Wanneer deze ervaringen niet plaatsvinden in deze daarvoor gevoelige periode, heeft het later plaatsvinden van deze ervaringen weinig of geen invloed meer op het leerproces. De inprentingsfase ligt vroeg in het leven en voltrekt zich zeer snel. Wanneer een hond dus geen of te weinig van deze bovengenoemde prikkels in deze periode ervaart, is de kans groot dat het een terughoudende, angstige of zelfs agressieve hond wordt. Hier ligt dus een belangrijke taak voor de fokker.

Socialiseringsperiode

In deze periode leert de pup razendsnel, zijn indrukken zijn dan ook bepalend voor de rest van zijn toekomst. Alles wat de pup nu leert en beleefd, is bepalend voor zijn mogelijkheden in zijn toekomstige leven. De pup is veel gevoeliger voor indrukken en prikkels dan een volwassen hond. Dit betekent dat de pup zoveel mogelijk positieve ervaringen en zo min mogelijk negatieve ervaringen moet hebben. Men kan de pup bijvoorbeeld meenemen in het verkeer, naar de heide of naar de markt. Kortom, naar alle wetenswaardigheden die hij straks moet kennen in zijn volwassen leven. Neem de pup op de markt bij voorkeur de eerste keer op de arm. De pup kan dan wel de drukte en bezigheden ervaren (positief) maar kan dan niet onder de voet gelopen worden als het erg druk is (negatief). Maak zo'n ervaring niet te lang, beter 6x 10 minuten dan 1x een uur.

Probeer uw pup te behoeden voor nare ervaringen. Laat uw pup bijvoorbeeld nooit zonder toezicht met kinderen. Kinderen kunnen soms rare of wilde dingen doen (zonder kwaad in de zin te hebben) die een negatieve ervaring voor uw pup kunnen zijn. Mocht uw pup toch eens schrikken van of bang zijn voor iets, til hem dan niet op om hem te troosten. Door dit namelijk wel te doen bevestigt u juist zijn angst. Wat u wel moet doen is: doe net of er niets aan de hand was, leid de pup af door met hem te spelen en heel vrolijk te doen. De pup kijkt namelijk in grote mate hoe u reageert. Enten, ontwormen en vlooiënbestrijding

Een pup wordt voor het eerst geënt op de leeftijd van 6 weken, dit is de zogenaamde puppy enting. Deze enting is tegen hondenziekte, vaak wordt deze enting gecombineerd met parvo. Op de leeftijd van 9 weken moet de pup geënt worden tegen parvo en ziekte van Weil. De zogenaamde cocktail enting(tegen parvo, hondenziekte, leverziekte (HCC), ziekte van Weil en para-influenza) dient op de leeftijd van 12 weken te worden gegeven. Deze enting moet jaarlijks worden herhaald. Als u naar het buitenland gaat moet de hond ook tegen hondsdolheid geënt worden. Dit dient tenminste 30 dagen voor vertrek te gebeuren, eventueel moet dit vergezeld worden van een gezondheidsverklaring, dit is echter afhankelijk van het land waar u naar toe wilt gaan. Indien het een pup betreft, laat deze dan in ieder geval niet tegen hondsdolheid enten voor de leeftijd van 3 maanden. In enkele gevallen kan de pup hierdoor een hersenbeschadiging oplopen. Ook is het tegenwoordig verplicht als u met uw hond op vakantie gaat om een hondenpaspoort te hebben, deze kunt u kopen bij de dierenarts en daar in worden alle gegevens van hond in op geschreven. Ontwormen wordt vanaf de tweede week van het bestaan van de pup af aan gedaan. Eerst iedere twee weken en daarna al hij een enting krijgt. Soms kan het gebeuren dat je bij je hond een vlooi tegen komt (wij hebben er gelukkig nog nooit een gehad) je kunt dan speciaal spul kopen om ze weer weg te krijgen. Maar het kan ook zijn dat de hond allergisch is voor een vlooiendeet. Daarom behandelen wij onze honden iedere maand met Advantage (bij de dierenarts te koop) en slaan dan twee vliegen in een klap.

Loopsheid

Een teefje wordt rond de 9 maanden voor het eerst loops. Bij de Shiba gebeurt het ook regelmatig dat een teefje al met 6 maanden loops wordt. De loopsheid duurt ongeveer 3 weken. In deze periode heeft het teefje een bloederige uitscheiding. De vruchtbare periode ligt meestal tussen de 10e en 15e dag van de loopsheid. In deze periode zal de teef zich laten dekken door een reu. Voor en na deze periode zal de teef de reuen over het algemeen afsnauwen. Omdat de vruchtbare periode per teef nog wel eens wil verschillen, is het raadzaam de teef gedurende 4 weken aangeliind uit te laten. Hoe goed uw teefje normaal ook naar u luistert, als de vruchtbare periode is aangebroken is de kans groot dat de teef van u wegloupt op zoek naar reuen. Kieskeurig is ze op dat moment dan niet. Een ongelukje zit dan in een klein hoekje. De reu die interesse heeft zal er ook alles aan doen om bij zijn teefje in de buurt te komen en de kleinste gaatjes in de omheining zijn groot genoeg om doorheen te kruipen. Mocht je teefje loops zijn en je hebt een leuk stoffen bankstel of vloerbedekking hebben liggen, dan is het aan te raden om een broekje en inlegkruisjes te kopen en aan te geven. Meestal vinden ze dit geen pretje maar daar wennen ze snel aan. Kijk en alleen niet raar van op als een loopse Shiba zich zelf zo goed schoon wil houden zodat ze dan ook gewoon een vuil inleg kruisje op eet, daar is het een Shiba voor.

Voeding

De eerste weken van hun leven drinken de pups bij hun moeder. Vanaf het moment dat de tandjes doorkomen (rond de 3e week) gaan de pups wennen aan vast voedsel, meestal een soort pap van geweekte brokken. Langzaam aan wordt het melk drinken minder en het eten van vast voedsel meer. Rond de 6 weken zijn de pups in staat droge puppybrokjes te eten. Een pup van 8 weken tot 4 maanden geef je 3 à 4 maal per dag voer. Na 3 maanden 3 maal daags, na 6 maanden kan de pup overgaan op 2 maal daags. Zorg er wel voor dat uw hond over voldoende vers drinkwater beschikt. De puppybrokjes kunnen gegeven worden tot ongeveer 1 jaar. Hierna schakel je over op een zogenaamde volwassen brok. Doe dit overschakelen in ongeveer een week, dit om diaree te voorkomen. Als de hond de leeftijd van ongeveer 8 jaar bereikt heeft, schakel dan over op een zogenaamde seniorenbrok. Zo'n brok bevat minder eiwitten en vetten omdat de oudere hond deze niet zoveel meer nodig heeft. Teveel aan eiwitten kan namelijk op latere leeftijd nierproblemen veroorzaken. Indien uw hond een moeilijke eter is kan men een zogenaamd lam en rijst voeder geven, dit heeft een grotere acceptatie. We gaan in dit voedingsschema uit van droog voer omdat dit de voorkeur heeft boven zelf bereid voer of diners om de volgende redenen: -De samenstelling is altijd hetzelfde, alle voedingsstoffen, vitamines en mineralen zijn in de juiste hoeveelheid aanwezig. -Brokken zijn hard, dus beter voor het gebit. -Het is makkelijk te voeren. -Alles wordt gebruikt, men hoeft nooit iets weg te gooien. -De kosten zijn relatief laag. -De porties zijn klein, dus minder belasting van de maag en banden. Ga nooit met uw hond spelen of uitlaten als deze net gegeten heeft. Hierdoor zou de hond een maagdraaiing (maagtorsie) kunnen krijgen. Symptomen van een maagtorsie: Braken maar er komt geen eten uit, alleen schuim en speeksel. Vaak kan men ook een bult waarnemen aan de zijkant van het lichaam. Wat te doen: hou de hond rustig en waarschuw direct de dierenarts, beter is het voorkomen van een maagtorsie door een uur voor en na het eten geen inspanning van de hond te verlangen. Geef een hond NOOIT chocolade (mensen chocolade) en zorg dat hij dit ook nooit te eten kan krijgen, hierin zit theobromine, deze stof verlamt bij de hond de hartspier, met de dood tot gevolg. Houdt dit dus rond de feestdagen erg goed in de gaten, want er staat dan heel vaak chocolade op tafel en ze hebben het ze weggehaald als het moet. En als je een hond wilt hebben die niet schooit als jezelf aan het eten bent (dit is fijn als je eens een keer gaat wandelen en even later in een restaurant beland), begin er dan niet aan om hem iets te geven. Dan bedoelen we natuurlijk niks geven als je aan het eten bent en nog beter is om helemaal niks geven wat voor mensen bestemd is. Mocht je ooit toch besluiten om hem wat te geven dat van je maaltijd over blijft geef dit dan door het in de etensbak te doen, dan gaat hij als het goed is nooit aan tafel schooien.

Algemeen In het eerste jaar groeit uw pup het snelst. Loop daarom het eerste jaar niet te veel met uw pup, zeker geen lange afstanden of naast de fiets laten lopen. 2 tot 5 km per dag afhankelijk van de leeftijd en verdeeld over de dag is meer dan voldoende. Laat uw pup niet over zwaar, mul zand lopen. Dit overbelast de spieren en de pezen. Het beste is op gras. Als u thuis komt van het uitlaten en de pup zakt met een grote zucht in slaap, dan heeft u zeker te veel gelopen. Een pup moet je niet moe laten lopen. De pup kent zijn grenzen niet, deze moet u bepalen. Neem als je toch een grote wandeling maakt een rugzak mee waarvan je de bovenkant dicht kan snoeren (ze zijn heel lenig om er toch weer uit te klimmen), je stop de pup (tot een jaar oud) er in als hij genoeg heeft gewandeld en je kan zelf je wandeling af maken en is de pup weer uitgerust kan hij weer mee lopen. Op de leeftijd van ongeveer 15 maanden mag de hond naast de fiets lopen (langzaam opvoeren) in een rustig tempo. Controleer regelmatig de voetzolen. De temperatuur buiten mag niet te hoog zijn (liever niet meer dan 15 graden. Waarom? Een hond kan niet zoals wij mensen zweten; een hond zwet d.m.v. hijgen en uit zijn voetzolen. Dus als het te warm is, is dus ook het wegdek te warm, dan kan de hond niet voldoende zweten, zelfs de poten verbranden, en zou oververhit kunnen raken met als gevolg dat de hond in een shock raakt. Let hier dus goed op.

Een bench

Het is zeer raadzaam een bench (kamerkenel) voor uw pup aan te schaffen. Een bench geeft namelijk een gevoel van bescherming (een wolf in de natuur heeft ook een hol). Als de pup uit zijn eigen in de bench gaat liggen laat hem dan met rust, dit is namelijk een teken dat hij zijn rust zoekt en nodig heeft. Door een bench is de pup ook eerder zindelijk. Een gezonde pup uit een schoon nest zal zijn eigen ligplaats namelijk niet bevuilden, mits hij wel met regelmaat uitgelaten wordt. In het begin ieder drie uur en dat ga je uitbouwen naar vier keer per dag. Als de pup zijn behoefte heeft gedaan terwijl u dat niet gezien heeft, dan mag u de pup nooit straffen en met zijn neus door zijn behoefte heen halen. De hond heeft geen idee wat u hiermee bedoelt. Nogmaals, u kunt alleen de pup bestraffen als u de pup op heterdaad betrapt. Als de pup het goed doet, dient u de pup te belonen met een aai en braaf te zeggen of wat lekkers te geven. Goed gedrag moet beloond worden.

Ook kan de pup niet in de fout gaan als hij even alleen moet blijven. Dit voorkomt een hoop ergernis als u thuis komt, uw stoelen zullen nog heel zijn. Anders kan het zijn als de pup losloopt wanneer u weg bent. Bij thuis komt kunt u een ravage aantreffen. Straffen achteraf heeft geen zin, de pup kan het verband niet leggen. Straffen kunt u alleen doen als u de pup op heterdaad betrapt. Daarom zet uw pup in de bench als u even geen tijd heeft om op de pup te letten.